U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobců: **a) obec Bystřička**, se sídlem Bystřička 82, zastoupená JUDr. Pavlem Vyroubalem, advokátem, se sídlem Palackého 168, Vsetín, a **b) L. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, **za účasti: I)** Ing. J. V., a **II)** ŘÍHA GROUP, spol. s r. o., IČ 64089266, se sídlem Ratiboř 124, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. srpna 2015, č. j. KUZL 35490/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, ze dne 28. června 2016, č. j. 65 A 64/2015 - 81,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Osobám zúčastněným na řízení **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

IV. Žalobkyni a) **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **4 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jejího zástupce JUDr. Pavla Vyroubala, advokáta, se sídlem Palackého 168, Vsetín, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala v zákonné lhůtě kasační stížnost proti výše uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 7. dubna 2015, č. j. MUVS 7301/2015. Naposled uvedeným rozhodnutím Městský úřad Vsetín dodatečně povolil stavbu vodního díla kanalizace, septiku, zemního filtru a vsaku pro rekreační objekty Bystřička a povolil vypouštění odpadních vod do vod podzemních.

Důvodem pro odmítnutí žaloby bylo zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstvem životního prostředí v přezkumném řízení.

[2] V průběhu řízení sdělila stěžovatelka podáním ze dne 15. srpna 2016, že bere podanou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, a navrhla, aby řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, aby jí byla vrácena poměrná část soudního poplatku a aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s. Vzhledem k této skutečnosti Nejvyšší správní soud řízení zastavil podle ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[3] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Nejvyšší správní soud zde neshledal důvod pro aplikaci věty druhé citovaného ustanovení, neboť pozdější chování žalovaného je třeba posuzovat ve vztahu k předmětu řízení před správními soudy, respektive k obsahu napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. července 2008, č. j. 3 Ads 58/2008 - 54). Za „napadené rozhodnutí“ je v projednávané věci třeba považovat rozhodnutí žalovaného, jež bylo, stejně jako část rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, zrušeno v přezkumném řízení Ministerstvem životního prostředí. Žalovaný se následně řídil právním názorem krajského soudu, který ho zavazoval ke znovuprovedení odvolacího řízení, jehož výsledkem bylo zrušení zbývající části rozhodnutí Městského úřadu Vsetín. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že ačkoli k úplnému uspokojení stěžovatelky mohlo dojít až v důsledku zrušení celého rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, účinné ochrany práv z hlediska účelu správního soudnictví se jí dostalo již zrušením rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud nevidí důvod, pro který by žalovaný měl nést náklady řízení o kasační stížnosti, která byla stěžovatelkou podána spíše jako pojistka pro případ nepříznivého rozhodnutí žalovaného v odvolacím řízení.

[4] Osobám zúčastněným na řízení Nejvyšší správní soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal, neboť jim neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s jejichž plněním by jim mohly vzniknout nějaké náklady (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

[5] Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení uhrazeného soudního poplatku za podání kasační stížnosti podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle uvedeného ustanovení soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Stěžovatelka zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, vrací se jí proto 80 % soudního poplatku, tj. částka 4 000 Kč. Lhůta pro vrácení poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu